

Knjiga o Jovu

Knjiga o Jovu - 1. glava

1. Bijaše čovjek u zemlji Uzu po imenu Jov; i taj čovjek bijaše dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla.
2. I rodi mu se sedam sinova i tri kćeri.
3. I imaše stoke sedam tisuća ovaca i tri tisuće kamila i pet stotina jarmova volova i pet stotina magarica, i čeljadi veoma mnogo; i bijaše taj čovjek najveći od svijeh ljudi na istoku.
4. I sinovi njegovi sastajahu se i davahu gozbe kod kuće, svaki svoga dana, i slahu te pozivahu tri sestre svoje da jedu i piju s njima.
5. I kad bi se obredili gozbom, pošiljaše Jov i osvećivaše ih, i ustajući rano prinošaše žrtve paljenice prema broju svijeh njih; jer govoraše Jov: može biti da su se ogriješili sinovi moji i pohulili na Boga u srcu svom. Tako činjaše Jov svaki put.
6. A jedan dan dođoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a među njih dođe i Sotona.
7. I Gospod reče Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: prohodih zemlju i obilazih.
8. I reče Gospod Sotoni: jesli li vidio slugu mojega Jova? nema onakoga čovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla.
9. A Sotona odgovori Gospodu i reče: eda li se uzalud Jov boji Boga?
10. Nijesi li ga ti ogradio i kuću njegovu i sve što ima svuda unaokolo? djelo ruku njegovih blagoslovio si, i stoka se njegova umnožila na zemlji.
11. Ali pruži ruku svoju i dotakni se svega što ima, psovaće te u oči.
12. A Gospod reče Sotoni: evo, sve što ima neka je u twojoj ruci; samo na njega ne diži ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda.
13. A jedan dan kad sinovi njegovi i kćeri njegove jedžahu i pijahu vino u kući brata svojega najstarijega,
14. Dođe glasnik Jovu i reče: volovi orahu i magarice pasijahu pokraj njih,
15. A Saveji udariše i oteše ih, i pobiše momke oštrijem mačem; i samo ja jedan utekoh da ti javim.
16. Dok ovaj još govoraše, dođe drugi i reče: organj Božji spade s neba i spali ovce i momke, i proždrije ih; i samo ja jedan utekoh da ti javim.
17. Dokle ovaj još govoraše, dođe drugi i reče: Haldejci u tri čete udariše na kamile i oteše ih, i pobiše momke oštrijem mačem; i samo ja jedan utekoh da ti javim.
18. Dokle ovaj još govoraše, dođe drugi i reče: sinovi tvoji i kćeri tvoje jedžahu i pijahu vino u kući brata svojega najstarijega;
19. A to vjetar velik dođe ispreko pustinje i udari u četiri ugla od kuće, te pade na djecu i pogiboše; i samo ja jedan utekoh da ti javim.
20. Tada usta Jov i razdrije plašt svoj, i ostrije glavu, i pade na zemlju i pokloni se,
21. I reče: go nam izašao iz utrobe matere svoje, go ću se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje.
22. Uza sve to ne sagriješi Jov, niti reče bezumlja za Boga.

Knjiga o Jovu - 2. glava

1. Opet jedan dan dodoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a dođe i Sotona među njih da stane pred Gospodom.
2. I Gospod reče Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: prohodih zemlju i obilazih.
3. I reče Gospod Sotoni: jesи li vidio slugu mojega Jova? nema onakoga čovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i još se drži dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih ni za što.
4. A Sotona odgovori Gospodu i reče: koža za kožu, i sve što čovjek ima daće za dušu svoju.
5. Nego pruži ruku svoju i dotakni se kostiju njegovijeh i mesa njegova, psovaće te u oči.
6. A Gospod reče Sotoni: evo ti ga u ruke; ali mu dušu čuvaj.
7. I Sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlijem prištem od pete do tjemena,
8. Te on uze crijeplja pa se strugaše, i sjedala je u pepelu.
9. I reče mu žena: hoćeš li se još držati dobrote svoje? Blagoslovi Boga, pa umri.
10. A on joj reče: govorиш kao luda žena; dobro smo primali od Boga, a zla zar nećemo primati? Uza sve to ne sagriješi Jov usnama svojim.
11. A tri prijatelja Jovova čuše za sve зло koje ga zadesi, i dodoše svaki iz svojega mjesta, Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namačanin, dogovorile su se da dođu da ga požale i potješe.
12. I podigavši oči svoje izdaleka ne poznaše ga; tada podigoše glas svoj i stadoše plakati i razdriješe svaki svoj plašt i posuše se prahom po glavi bacajući ga u nebo.
13. I sjedahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam noći, i ni jedan mu ne progovori riječi, jer viđahu da je bol vrlo velik.

Knjiga o Jovu - 3. glava

1. Potom otvorio usta svoja Jov i stade kleti dan svoj.
2. I progovoriv Jov reče:
3. Ne bilo dana u koji se rodih, i noći u kojoj rekoše: rodi se djetić!
4. Bio taj dan tama, ne gledao ga Bog ozgo, i ne osvetljavala ga svjetlost!
5. Mrak ga zaprznio i sjen smrtni, oblak ga obastirao, bio strašan kao najgori dani!
6. Noć onu osvojila tama, ne radovala se među danima godišnjim, ne brojila se u mjesecu!
7. Gle, noć ona bila pusta, pjevanja ne bilo u njoj!
8. Kleli je koji kunu dane, koji su gotovi probuditi krokodila!
9. Potamnjele zvijezde u sumračje njezino, čekala vidjelo i ne dočekala ga, i ne vidjela zori trepavica;
10. Što me nije zatvorila vrata od utrobe i nije sakrila muku od mojih očiju.
11. Zašto ne umrijeh u utrobi? ne izdahnih izlazeći iz utrobe?
12. Zašto me prihvatiše koljena? zašto sise, da sem?
13. Jer bih sada ležao i počivao; spavao bih, i bio bih miran,
14. S carevima i savjetnicima zemaljskim, koji zidaše sebi pustoline,
15. Ili s knezovima, koji imaju zlata, i kuće svoje puniše srebra.
16. Ili zašto ne bih kao nedonošće sakriveno, kao dijete koje ne ugleda vidjela?
17. Ondje bezbožnici prestaju dosađivati, i ondje počivaju iznemogli,

18. I sužnji se odmaraju i ne čuju glasa nastojnikova.
19. Mali i veliki ondje je, i rob slobodan od svoga gospodara.
20. Zašto se daje vidjelo nevoljniku i život onima koji su tužna srca,
21. Koji čekaju smrt a nje nema, i traže je većma nego zakopano blago,
22. Koji igraju od radosti i vesele se kad nadu grob?
23. Čovjeku, kojemu je put sakriven i kojega je Bog zatvorio otsvuda?
24. Jer prije jela mojega dolazi uzdah moj, i kao voda razljeva se jauk moj.
25. Jer čega se bojah dođe na mene, i čega se strašah zadesi me.
26. Ne počivah niti imah mira niti se odmarah, i opet dođe strahota.

Knjiga o Jovu - 4. glava

1. Tada odgovori Elifas Temanac i reče:
2. Ako ti progovorimo, da ti neće biti dosadno? ali ko bi se mogao uzdržati da ne govori?
3. Gle, učio si mnoge, i ruke iznemogle krijebio si;
4. Rijeći su tvoje podizale onoga koji padaše, i utvrđivao si koljena koja klecahu.
5. A sada kad dođe na tebe, klonuo si; kad se tebe dotače, smeo si se.
6. Nije li pobožnost tvoja bila uzdanje tvoje? i dobrota putova tvojih nadanje tvoje?
7. Opomeni se, ko je prav poginuo, i gdje su pravedni istrijebjeni?
8. Kako sam ja video, koji oru muku i siju nevolju, to i žanju.
9. Od dihanja Božijega ginu, i od daha nozdara njegovijeh nestaje ih.
10. Rika lavu, i glas ljutom lavu i zubi lavićima satiru se.
11. Lav gine nemajući lova, i lavići rasipaju se.
12. Još dođe tajno do mene riječ, i uho moje doču je malo.
13. U mislima o noćnjem utvarama, kad tvrd san pada na ljude,
14. Strah poduze me i drhat, od kojega ustreptaše sve kosti moje,
15. I duh prođe ispred mene, i dlake na tijelu mom nakostriješi se.
16. Stade, ali mu ne poznah lica; prilika bijaše pred očima mojima, i mučeći čuh glas:
17. Eda li je čovjek pravedniji od Boga? eda li je čovjek čistiji od Tvorca svojega?
18. Gle, slugama svojim ne vjeruje, i u anđela svojih nalazi nedostataka;
19. Akamoli u onijeh koji stoje u kućama zemljanijem, kojima je temelj na prahu i satiru se brže nego moljac.
20. Od jutra do večera satru se, i nestane ih navijek da niko i ne opazi.
21. Slava njihova ne prolazi li s njima? Umiru, ali ne u mudrosti.

Knjiga o Jovu - 5. glava

1. Zovi; hoće li ti se ko odazvati? i komu ćeš se između svetijeh obratiti?
2. Doista bezumnoga ubija gnjev, i ludoga usmrćuje srdnja.
3. Ja vidjeh bezumnika gdje se ukorijenio; ali odmah prokleh stan njegov.
4. Sinovi su njegovi daleko od spasenja i satiru se na vratima a nema ko da izbavi.
5. Ljetinu njegovu jede gladni i ispred trnja kupi je, i lupež ždere blago njihovo.
6. Jer muka ne izlazi iz praha niti nevolja iz zemlje niče.
7. Nego se čovjek rađa na nevolju, kao što iskre iz ugljevlja uzljeću u vis.

8. Ali ja bih Boga tražio, i pred Boga bih iznio stvar svoju,
9. Koji čini stvari velike i neispitljive, divne, kojima nema broja;
10. Koji spušta dažd na zemlju i šalje vodu na polja;
11. Koji podiže ponižene, i žalosne uzvišuje k spasenju;
12. Koji rasipa misli lukavijeh da ruke njihove ne svrše ništa;
13. Koji hvata mudre u njihovu lukavstvu, i namjeru opakih obara;
14. Danju nailaze na mrak, i u podne pipaju kao po noći.
15. On izbavlja ubogoga od mača, od usta njihovijeh i od ruke silnoga.
16. Tako ima nadanja siromahu, a zloča zatiskuje usta svoja.
17. Gle, blago čovjeku koga Bog kara; i zato ne odbacuj karanje Svetog.
18. Jer on zadaje rane, i zavija; on udara, i ruke njegove iscijeljuju.
19. Iz šest nevolja izbaviće te; ni u sedmoj neće te se zlo dotaći.
20. U gladi izbaviće te od smrti i u ratu od mača.
21. Kad jezik šiba, bićeš sakriven, niti ćeš se bojati pustoši kad dođe.
22. Smijećeš se pustoši i gladi, niti ćeš se bojati zvijerja zemaljskoga.
23. Jer ćeš s kamenjem poljskim biti u vjeri, i zvijerje će poljsko biti u miru s tobom.
24. I vidjećeš da je mir u šatoru tvom, kućiceš kuću svoju i nećeš se prevariti.
25. Vidjećeš kako će ti se umnožiti sjeme tvoje, i porod će tvoj biti kao trava na zemlji.
26. Star ćeš otici u grob kao što se žito snosi u stog u svoje vrijeme.
27. Eto, razgledasmo to, tako je; poslušaj i razumij.

Knjiga o Jovu - 6. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. O da bi se dobro izmjerili jadi moji, i zajedno se nevolja moja metnula na mjerila!
3. Pretegra bi pjesak morski; zato mi i riječi nedostaje.
4. Jer su strijele Svetog u meni, otrov njihov ispija mi duh, strahote Božje udaraju na me.
5. Riče li divlji magarac kod trave? muče li vo kod piće svoje?
6. Jede li se bljutavo bez soli? ima li slasti u biocu od jajca?
7. čega se duša moja nije htjela dotaknuti, to mi je jelo u nevolji.
8. O da bi mi se ispunila molba, i da bi mi Bog dao što čekam!
9. I da bi Bog htio satrti me, da bi mahnuo rukom svojom, i istrijebio me!
10. Jer mi je još utjeha, ako i gorim od bola niti me žali, što nijesam tajio riječi svetoga.
11. Kaka je sila moja da bih pretrpio? kakav li je kraj moj da bih produljio život svoj?
12. Je li sila moja kamena sila? je li tijelo moje od mjedi?
13. Ima li još pomoći u mene? i nije li daleko od mene što bi me pridržalo?
14. Nesrećnomu treba milost prijatelja njegova, ali je on ostavio strah Svetog.
15. Braća moja iznevjeriše kao potok, kao bujni potoci prođoše,
16. Koji su mutni od leda, u kojima se sakriva snijeg;
17. Kad se otkrave, oteku; kad se zagriju, nestane ih s mjesta njihovijeh.
18. Tamo amo svrću od putova svojih, idu u ništa i gube se.
19. Putnici iz Teme pogledahu, koji iđahu u Sevu uzdahu se u njih;
20. Ali se postidješe što se pouzdaše u njih, došavši do njih osramotiše se.

21. Tako i vi postaste ništa; vidjeste pogibao moju, i strah vas je.
22. Eda li sam vam rekao: dajte mi, ili od blaga svojega poklonite
23. Ili izbavite me iz ruke neprijateljeve, i iz ruke nasilničke iskupite me?
24. Poučite me, i ja ću mučati; i u čemu sam pogriješio, obavijestite me.
25. Kako su jake riječi istinite! Ali šta će ukor vaš?
26. Mislite li da će riječi ukoriti, i da je govor čovjeka bez nadanja vjetar?
27. I na sirotu napadate, i kopate jamu prijatelju svojemu.
28. Zato sada pogledajte me, i vidite lažem li pred vama.
29. Pregledajte; da ne bude nepravde; pregledajte, ja sam prav u tom.
30. Ima li nepravde na jeziku mojem? ne razbira li grlo moje zla?

Knjiga o Jovu - 7. glava

1. Nije li čovjek na vojsci na zemlji? a dani njegovi nijesu li kao dani nadničarski?
2. Kao što sluga uzdiše za sjenom i kao što nadničar čeka da svrši,
3. Tako su meni dati u našljedstvo mjeseci zaludni i noći mučne određene mi.
4. Kad legnem, govorim: kad ću ustati? i kad će proći noć? i sitim se prevrćući se do svanuća.
5. Tijelo je moje obučeno u crve i u grude zemljane, koža moja puca i raščinja se.
6. Dani moji brži biše od čunka, i prođoše bez nadanja.
7. Opomeni se da je moj život vjetar, da oko moje neće više vidjeti dobra,
8. Niti će me vidjeti oko koje me je viđalo; i tvoje oči kad pogledaju na me, mene neće biti.
9. Kao što se oblak razilazi i nestaje ga, tako ko siđe u grob, neće izaći,
10. Neće se više vratiti kući svojoj, niti će ga više poznati mjesto njegovo.
11. Zato ja neću braniti ustima svojim, govoriću u tuzi duha svojega, naricati u jadu duše svoje.
12. Eda li sam more ili kit, te si namjestio stražu oko mene?
13. Kad rečem: potješiće me odar moj, postelja će mi moja oblakšati tužnjavu,
14. Tada me strašiš snima i prepadaš me utvarama,
15. Te duša moja voli biti udavljen, voli smrt nego kosti moje.
16. Dodijalo mi je; neću dovijeka živjeti; prođi me se; jer su dani moji taština.
17. Šta je čovjek da ga mnogo cijeniš i da mariš za nj?
18. Da ga pohodiš svako jutro, i svaki čas kušaš ga?
19. Kad ćeš se odvratiti od mene i pustiti me da progutam pljuvanku svoju?
20. Zgriješio sam; šta ću ti činiti, o čuvaru ljudski? zašto si me metnuo sebi za biljegu, te sam sebi na tegobu?
21. Zašto mi ne oprostiš grijeh moj i ne ukloniš moje bezakonje? jer ću sad leći u prah, i kad me potražiš, mene neće biti.

Knjiga o Jovu - 8. glava

1. Tada odgovori Vildad Sušanin i reče:
2. Dokle ćeš tako govoriti? i riječi usta tvojih dokle će biti kao silan vjetar?
3. 3 Eda li Bog krivo sudi? ili Svemogući izvrće pravdu?

4. Što su sinovi tvoji zgriješili njemu, zato ih je dao bezakonju njihovu.
5. A ti da potražiš Boga i pomoliš se Svemogućemu,
6. Ako si čist i prav, zaista će se prenuti za te i čestit će učiniti pravedan stan tvoj;
7. I početak će tvoj biti malen, a pošljedak će ti biti vrlo velik.
8. Jer pitaj pređašnji naraštaj, i nastani da razabereš od otaca njihovih;
9. Jer smo mi jučerašnji, i ne znamo ništa, jer su naši dani na zemlji sjen.
10. Neće li te oni naučiti? neće li ti kazati i iz srca svojega iznijeti riječi?
11. Niče li sita bez vlage? raste li rogoz bez vode?
12. Dok se još zeleni, dok se ne pokosi, suši se prije svake trave.
13. Take su staze svijeh koji zaboravljuju Boga, i nadanje licemjerovo propada.
14. Njegovo se nadanje podlama i uzdanje je njegovo kuća paukova;
15. Nasloni se na kuću svoju, ali ona ne stoji tvrdo; uhvati se za nju, ali se ona ne može održati.
16. Zeleni se na suncu, i uvrh vrta njegova pružaju se ogranci njegovi;
17. Žile njegove zapleću se kod izvora, i na mjestu kamenitu širi se;
18. Ali kad se iščupa iz mjesta svojega, ono ga se odriče: nijesam te vidjelo.
19. Eto, to je radost od njegova puta; a iz praha niče drugi.
20. Gle, Bog ne odbacuje dobrega, ali ne prihvata za ruku zlikovca.
21. Još će napuniti usta tvoja smijeha i usne tvoje popijevanja.
22. Nenavidnici tvoji obući će se u sramotu, i šatora bezbožničkoga neće biti.

Knjiga o Jovu - 9. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Zaista, znam da je tako; jer kako bi mogao čovjek biti prav pred Bogom?
3. Ako bi se htio preti s njim, ne bi mu mogao odgovoriti od tisuće na jednu.
4. Mudar je srcem i jak snagom; ko se je opro njemu i bio srećan?
5. On premješta gore, da niko i ne opazi; prevraća ih u gnjevu svom;
6. On kreće zemlju s mjesta njezina da joj se stupovi drmaju;
7. On kad zaprijeti suncu, ne izlazi; on zapečaćava zvijezde;
8. On razapinje nebo sam, i gazi po valima morskim;
9. On je načinio zvijezde kola i štape i vlašiće i druge jugu u dnu;
10. On čini stvari velike i neispitljive i divne, kojima nema broja.
11. Gle, ide mimo mene, a ja ne vidim; prođe, a ja ga ne opazim.
12. Gle, kad uhvati, ko će ga nagnati da vrati? ko će mu kazati: šta radiš?
13. Bog ne usteže gnjeva svojega, padaju poda nj oholi pomoćnici.
14. A kako bi mu ja odgovarao i birao riječi protiv njega?
15. Da sam i prav, neću mu se odgovoriti, valja da se molim sudiji svojemu.
16. Da ga zovem i da mi se odzove, još ne mogu vjerovati da je čuo glas moj.
17. Jer me je vihorom satro i zadao mi mnogo rana ni za što.
18. Ne da mi da odahnem, nego me siti grčinama.
19. Ako je na silu, gle, on je najsilniji; ako na sud, ko će mi svjedočiti?
20. Da se pravdam, moja će me usta osuditi; da sam dobar, pokazaće da sam nevaljao.
21. Ako sam dobar, neću znati za to; omrzao mi je život moj.

22. Svejedno je; zato rekoh: i doboga i bezbožnoga on potire.
23. Kad bi još ubio bič najedenput! ali se smije iskušavanju pravijeh.
24. Zemlja se daje u ruke bezbožniku; lice sudija njezinijeh zaklanja; ako ne on, da ko?
25. Ali dani moji biše brži od glasnika; pobjegoše, ne vidješe dobra.
26. Prođoše kao brze lađe, kao orao kad leti za hranu.
27. Ako rečem: zaboraviću tužnjavu svoju, ostaviću gnjev svoj i okrijepiću se;
28. Strah me je od svih muka mojih, znam da me nećeš opravdati.
29. Biću kriv; zašto bih se mučio uzalud?
30. Da se izmijem vodom šnježnicom, i da očistim sapunom ruke svoje,
31. Tada ćeš me zamočiti u jamu da se gade na me moje haljine.
32. Jer nije čovjek kao ja da mu odgovaram, da idem s njim na sud;
33. Niti ima među nama kmeta da bi stavio ruku svoju među nas dvojicu.
34. Neka odmakne od mene prut svoj, i strah njegov neka me ne straši;
35. Tada ћu govoriti, i neću ga se bojati; jer ovako ne znam za sebe.

Knjiga o Jovu - 10. glava

1. Dodijao je duši mojoj život život moj; pustiću od sebe tužnjavu svoju, govoriću u jadu duše svoje.
2. Reći ћu Bogu: nemoj me osuditi; kaži mi zašto se preš sa mnom.
3. Je li ti milo da činiš silu, da odbacuješ djelo ruku svojih i savjet bezbožnički obasjavaš?
4. Jesu li u tebe oči tjelesne? vidiš li kao što vidi čovjek?
5. Jesu li dani tvoji kao dani čovječji, i godine tvoje kao vijek ljudski,
6. Te istražuješ moje bezakonje i za grijeh moj razbiraš?
7. Ti znaš da nijesam kriv, i nema nikoga ko bi izbavio iz tvoje ruke.
8. Tvoje su me ruke stvorile i načinile, i ti me otsvuda potireš.
9. Opomeni se da si me kao od kala načinio, i opet ćeš me u prah obratiti.
10. Nijesi li me kao mljeko slio i kao sir usirio me?
11. Navukao si na me kožu i meso, i kostima i žilama spleo si me.
12. Životom i milošću darivao si me; i staranje tvoje čuvalo je duh moj.
13. I sakrio si to u srcu svojem; ali znam da je u tebe.
14. Ako sam zgriješio, opazio si me, i nijesi me oprostio bezakonja mojega.
15. Ako sam skrивio, teško meni! ako li sam prav, ne mogu podignuti glave, pun sramote i videći muku svoju.
16. I ako se podigne, goniš me kao lav, i opet činiš čudesna na meni.
17. Ponavljaš svjedočanstva svoja protiv mene, i umnožavaš gnjev svoj na me; vojske jedne za drugom izlaze na me.
18. Zašto si me izvadio iz utrobe? o da umrijeh! da me ni oko ne vidje!
19. Bio bih kao da nigda nijesam bio; iz utrobe u grob bio bih odnesen.
20. Nije li malo dana mojih? prestani dakle i okani me se da se malo oporavim,
21. Prije nego otidem odakle se neću vratiti, u zemlju tamnu i u sjen smrtni,
22. U zemlju tamnu kao mrak i u sjen smrtni, gdje nema promjene i gdje je vidjelo kao tama.

Knjiga o Jovu - 11. glava

1. A Sofar Namaćanin odgovori i reče:
2. Zar na mnoge riječi nema odgovora? ili će čovjek govorljiv ostati prav?
3. Hoće li tvoje laži umučkati ljude? i kad se rugaš, zar te neće niko posramiti?
4. Jer si rekao: čista je nauka moja, i čist sam pred očima tvojim.
5. Ali kad bi Bog progovorio i usne svoje otvorio na te,
6. I pokazao ti tajne mudrosti, jer ih je dvojinom više, poznao bi da te Bog kara manje nego što zaslužuje tvoje bezakonje.
7. Možeš li ti tajne Božije dokučiti, ili dokučiti savršenstvo Svemogućega?
8. To su visine nebeske, šta ćeš učiniti? dublje je od pakla, kako ćeš poznati?
9. Duže od zemlje, šire od mora.
10. Da prevrati, ili zatvori ili sabere, ko će mu braniti?
11. Jer zna ništavilo ljudsko, i videći nevaljalstvo zar neće paziti?
12. čovjek bezuman postaje razuman, premda se čovjek rađa kao divlje magare.
13. Da ti upraviš srce svoje i podigneš ruke svoje k njemu,
14. Ako je bezakonje u ruci tvojoj, da ga ukloniš, i ne daš da nepravda bude u šatorima tvojim,
15. Tada ćeš podignuti lice svoje bez mane i stajaćeš tvrdo i nećeš se bojati;
16. Zaboravićeš muku, kao vode koja proteče opominjaćeš je se;
17. Nastaće ti vrijeme vedrije nego podne, sinućeš, bićeš kao jutro;
18. Uzdaćeš se imajući nadanje, zakopaćeš se, i mirno ćeš spavati.
19. Ležaćeš, i niko te neće plašiti, i mnogi će ti se moliti.
20. Ali oči će bezbožnicima iščiljeti, i utočišta im neće biti, i nadanje će im biti izdisanje.

Knjiga o Jovu - 12. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Da, vi ste ljudi, i s vama će umrijeti mudrost.
3. I ja imam srce kao i vi, niti sam gori od vas; i u koga nema toga?
4. Na potsmijeh sam prijatelju svom, koji kad zove Boga odazove mu se; na potsmijeh je pravedni i dobri.
5. Bačen je luč po mišljenju srećnoga onaj koji hoće da popuzne.
6. Mirne su kolibe lupeške, i bez straha su koji gnjeve Boga, njima Bog daje sve u ruke.
7. Zapitaj stoku, naučiće te; ili ptice nebeske, kazaće ti.
8. Ili se razgovori sa zemljom, naučiće te, i ribe će ti morske pripovjediti.
9. Ko ne zna od svega toga da je ruka Gospodnja to učinila?
10. Kojemu je u ruci duša svega živoga i duh svakoga tijela čovječijega.
11. Ne raspoznaje li uho riječi kao što grlo kuša jelo?
12. U starca je mudrost, i u dugom vijeku razum.
13. U njega je mudrost i sila, u njega je savjet i razum.
14. Gle, on razgradi, i ne može se opet sagraditi; zatvori čovjeka, i ne može se otvoriti.
15. Gle, ustavi vode, i presahnu; pusti ih, i isprevrću zemlju.
16. U njega je jačina i mudrost, njegov je koji je prevaren i koji vara.
17. On dovodi savjetnike u ludilo, i sudije obezumljuje.
18. On razdrešuje pojasa carevima, i opasuje bedra njihova.

19. On dovodi knezove u ludilo, i obara jake.
20. On uzima besjedu rječitima, i starcima uzima razum.
21. On sipa sramotu na knezove, i raspasuje junake.
22. On otkriva duboke stvari ispod tame, i izvodi na vidjelo sjen smrtni.
23. On umnožava narode i zatire ih, rasipa narode i sabira.
24. On oduzima srce glavarima naroda zemaljskih, i zavodi ih u pustinju gdje nema puta,
25. Da pipaju po mraku bez vidjela, i čini da tumaraju kao pijani.

Knjiga o Jovu - 13. glava

1. Eto, sve je to vidjelo oko moje, čulo uho moje, i razumjelo.
2. Što vi znate, znam i ja, nijesam gori od vas.
3. Ipak bih govorio sa Svemogućim, i rad sam s Bogom pravdati se.
4. Jer vi izmišljate laži, svi ste zaludni ljekari.
5. O da biste sasvijem mučali! bili biste mudri.
6. čujte moj odgovor, i slušajte razloge usta mojih.
7. Treba li da govorite za Boga nepravdu ili prijevaru da govorite za nj?
8. Treba li da mu gledate ko je? treba li da se prepirete za Boga?
9. Hoće li biti dobro kad vas stane ispitivati? hoćete li ga prevariti kao što se vara čovjek?
10. Zaista će vas karati, ako tajno uzgledate ko je.
11. Veličanstvo njegovo neće li vas uplašiti? i strah njegov neće li vas spopasti?
12. Spomeni su vaši kao pepeo, i vaše visine kao gomile blata.
13. Mučite i pustite me da ja govorim, pa neka me snađe šta mu drago.
14. Zašto bih kidalo meso svojim zubima i dušu svoju metao u svoje ruke?
15. Gle, da me i ubije, opet će se uzdati u nj, ali će braniti putove svoje pred njim.
16. I on će mi biti spasenje, jer licemjer neće izaći pred nj.
17. Slušajte dobro besjedu moju, i neka vam uđe u uši što će iskazati.
18. Evo, spremio sam parbu svoju, znam da će biti prav.
19. Ko će se preti sa mnom? da sad umuknem, izdahnuo bih.
20. Samo dvoje nemoj mi učiniti, pa se neću kriti od lica tvojega.
21. Ukloni ruku svoju od mene, i strah tvoj da me ne straši.
22. Potom zovi me, i ja će odgovarati; ili ja da govorim, a ti mi odgovaraj.
23. Koliko je bezakonja i grijeha mojih? pokaži mi prijestup moj i grijeh moj.
24. Zašto skrivaš lice svoje i držiš me za neprijatelja svojega?
25. Hoćeš li skršiti list koji nosi vjetar ili ćeš goniti suhu slamku,
26. Kad mi pišeš grčine, i daješ mi u našljedstvo grijeha mladosti moje,
27. I mečeš noge moje u klade, i paziš na sve staze moje i ideš za mnom ustopce?
28. A on se raspada kao trulina, kao haljina koju jede moljac.

Knjiga o Jovu - 14. glava

1. Čovjek rođen od žene kratka je vijeka i pun nemira.
2. Kao cvijet niče, i odsijeca se, i bježi kao sjen, i ne ostaje.
3. I na takoga otvoraš oko svoje, i mene vodiš na sud sa sobom!

4. Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko.
5. Izmjereni su dani njegovi, broj mjeseca njegovih u tebe je; postavio si mu među, preko koje ne može prijeći.
6. Odvrati se od njega da počine dokle ne navrši kao nadničar dan svoj.
7. Jer za drvo ima nadanja, ako se posiječe, da će se još omladiti i da neće biti bez izdanaka;
8. Ako i ostari u zemlji korijen njegov i u prahu izumre panj njegov,
9. čim osjeti vodu, opet napupi i pusti grane kao prisad.
10. A čovjek umire iznemogao; i kad izdahne čovjek, gdje je?
11. Kao kad voda oteče iz jezera i rijeka opadne i usahne,
12. Tako čovjek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa neće se probuditi niti će se prenuti oda sna svojega.
13. O da me hoćeš u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnjev tvoj, i da mi daš rok kad ćeš me se opomenuti!
14. Kad umrije čovjek, hoće li oživjeti? Sve dane vremena koje mi je određeno čekaću dokle mi dođe promjena.
15. Zazvaćeš, i ja će ti se odazvati; djelo ruku svojih poželjećeš.
16. A sada brojiš korake moje, i ništa ne ostavljaš za grijeh moj.
17. Zapečaćeni su u tobocu moji prijestupi, i zavezuješ bezakonja moja.
18. Zaista, kao što gora padne i raspadne se, i kao što se stijena odvali s mjesta svojega,
19. I kao što voda spira kamenje i povodanj odnosi prah zemaljski, tako nadanje čovječije obraćaš u ništa.
20. Nadvlađuješ ga jednako, te odlazi, mijenjaš mu lice i otpuštaš
21. Ako sinovi njegovi budu u časti, on ne zna; ako li u sramoti, on se ne brine.
22. Samo tijelo dok je živ boluje, i duša njegova u njemu tuži

Knjiga o Jovu - 15. glava

1. A Elifas Temanac odgovori i reče:
2. Hoće li mudar čovjek kazivati prazne misli i puniti trbuh vjetrom istočnjem,
3. Prepirući se govorom koji ne pomaže i riječima koje nijesu ni na što?
4. A ti uništavaš strah Božji i ukidaš molitve k Bogu.
5. Jer bezakonje tvoje pokazuju usta tvoja, ako i jesи izabrao jezik lukav.
6. Osuđuju te usta tvoja, a ne ja; i usne tvoje svjedoče na te.
7. Jesi li se ti prvi čovjek rodio? ili si prije humova sazdan?
8. Jesi li tajnu Božiju čuo i pokupio u sebe mudrost?
9. Šta ti znaš što mi ne bismo znali? šta ti razumiješ što ne bi bilo u nas?
10. I sijedijeh i starih ljudi ima među nama, starijih od oca tvojega.
11. Male li su ti utjehe Božije? ili imaš što sakriveno u sebi?
12. Što te je zanjelo srce tvoje? i što sijevaju oči tvoje,
13. Te obraćaš protiv Boga duh svoj i puštaš iz usta svojih take riječi?
14. Šta je čovjek, da bi bio čist, i rođeni od žene, da bi bio prav?
15. Gle, ne vjeruje svećima svojim, i nebesa nijesu čista pred očima njegovijem;
16. Akamoli gadni i smrdljivi čovjek, koji piće nepravdu kao vodu?
17. Ja će ti kazati, poslušaj me, i pripovjediću ti što sam vidoj,

18. Što mudraci kazaše i ne zatajiše, što primiše od otaca svojih,
19. Kojima samijem dana bi zemlja, i tuđin ne prođe kroz nju.
20. Bezbožnik se muči svega vijeka svojega, i nasilniku je malo godina ostavljen.
21. Strah mu zuji u ušima, u mirno doba napada pustošnik na nj.
22. Ne vjeruje da će se vratiti iz tame, otsvuda priviđa mač.
23. Tumara za hljebom govoreći: gdje je? Zna da je za nj spremlijen dan tamni.
24. Tuga i nevolja straše ga, i navaljuju na nj kao car gotov na boj.
25. Jer je zamahnuo na Boga rukom svojom, i svemuogućemu se opro.
26. Trči ispravljena vrata na nj s mnogim visokim štitovima svojim.
27. Jer je pokrio lice svoje pretilinom, i navaljao salo na bokove svoje.
28. I sjedio je u gradovima raskopanijem i u kućama pustijem, obraćenijem u gomilu kamenja.
29. Neće se obratiti niti će ostati blago njegovo, i neće se raširiti po zemlji dobro njegovo.
30. Neće izaći iz mraka, ogranke njegove osušiće plamen, odnijeće ga duh usta njegovih.
31. Neka se ne uzda u taštinu prevareni, jer će mu taština biti plata.
32. Prije svojega vremena svršiće se, i grana njegova neće zelenjeti.
33. Otkinuće se kao s loze nezreo grozd njegov i pupci će se njegovi kao s masline pobacati.
34. Jer će opustjeti zbor licemjerski, i oganj će spaliti šatore onijeh koji primaju poklone.
35. Začinju nevolju i rađaju muku, i trbuh njihov sastavlja prijevaru.

Knjiga o Jovu - 16. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Slušao sam mnogo takih stvari; svi ste dosadni tješioci.
3. Hoće li biti kraj praznjem riječima? ili šta te tjera da tako odgovaraš?
4. I ja bih mogao govoriti kao vi, da ste na mom mjestu, gomilati na vas riječi i mahati glavom na vas,
5. Mogao bih vas hrabriti ustima svojim, i micanje usana mojih oblakšalo bi bol vaš.
6. Ako govorim, neće odahnuti bol moj; ako li prestanem, hoće li otići od mene?
7. A sada me je umorio; opustošio si sav zbor moj.
8. Navukao si na me mrštine za svjedočanstvo; i moja mrša podiže se na me, i svjedoči mi u oči.
9. Gnjev njegov rastrže me, nenavidi me, škrguće zubima na me, postavši mi neprijatelj sijeva očima svojima na me.
10. Razvaljuju na me usta svoja, sramotno me biju po obrazima, skupljaju se na me.
11. Predao me je Bog nepravedniku, i u ruke bezbožnicima bacio me.
12. Bijah miran i zatr me, i uhvativši me za vrat smrska me i metnu me sebi za biljegu.
13. Opkolije me njegovi strijelci, cijepa mi bubrege nemilice, prosipa na zemlju žuč moju.
14. Zadaje mi rane na rane, i udara na me kao junak.
15. Sašio sam kostrijet po koži svojoj, i uvaljao sam u prah slavu svoju.
16. Lice je moje podbulo od plača, na vjeđama je mojim smrtni sjen;
17. Premda nema nepravde u rukama mojim, i molitva je moja čista.
18. Zemljo, ne krij krvi što sam prolio, i neka nema mjesta vikanju mojemu.
19. I sada eto je na nebu svjedok moj, svjedok je moj na visini.

20. Prijatelji se moji podruguju mnom; oko moje roni suze Bogu.
21. O da bi se čovjek mogao pravdati s Bogom, kao sin čovječiji s prijateljem svojim!
22. Jer godine izbrojene navršuju se, i polazim putem odakle se neću vratiti.

Knjiga o Jovu - 17. glava

1. Duh se moj kvari, dana mojih nestaje; grobovi su moji.
2. Kod mene su rugači, i oko moje provodi noći u jadu koji mi zadaju.
3. Daj mi ko će jamčiti kod tebe; ko je taj koji će se rukovati sa mnom?
4. Jer si od njihova srca sakrio razum; zato ih nećeš uzvisiti.
5. Ko laska prijateljima, njegovijem će sinovima oči posahnuti.
6. Učinio je od mene priču narodima, i postao sam bubnjanje među njima.
7. Potamnjelo je oko moje od jada, i svi udi moji postaše kao sjen.
8. Začudiće se tome pravi, i bezazleni će ustati na licemjere.
9. Ali će se pravednik držati svojega puta, i ko je čistijeh ruku većma će ojačati.
10. A vi vratite se svikoliki i hodite; neću naći mudra među vama.
11. Dani moji prodoše, misli moje pokidaše se, što imah u srcu.
12. Od noći načiniše dan, i svjetlost je blizu mraka.
13. Da bih se nadao, grob će mi biti kuća; u tami ču prostrijeti postelju sebi.
14. Grobu vičem: ti si otac moj; crvima: ti si mati moja, ti si sestra moja.
15. I gdje je sada nadanje moje? moje nadanje ko će vidjeti?
16. U grob će sići, počinuće sa mnom u grobu.

Knjiga o Jovu - 18. glava

1. A Vildad Sušanin odgovori i reče:
2. Kad ćete svršiti razgovor? Orazumite se, pa ćemo onda govoriti.
3. Zašto se misli da smo kao stoka? zašto smo gadni u vašim očima?
4. Koji rastržeš dušu svoju u jarosti svojoj, hoće li se tebe radi ostaviti zemlja i stijena se premjestiti sa svojega mjesta?
5. Da, vidjelo bezbožnijeh ugasiće se, i iskra ognja njihova neće sijati.
6. Vidjelo će pomrknuti u šatoru njegovu, i žižak će se njegov ugasiti u njemu.
7. Silni koraci njegovi stegnuće se, i oboriće ga njegova namjera.
8. Jer će se uvaliti u zamku nogama svojim i naići će na mrežu;
9. Uhvatiće ga zamka za petu i svladaće ga lupež.
10. Sakriveno mu je pruglo na zemlji, i klopka na stazi.
11. Otsvuda će ga strahote strašiti i tjeraće ga ustopce.
12. Izgladnjeće sila njegova, i nevolja će biti gotova uza nj.
13. Poješće žile kože njegove, poješće žile njegove prvenac smrti.
14. Iščupaće se iz stana njegova uzdanica njegova, i to će ga odvesti k caru strašnom.
15. Nastavaće se u šatoru njegovu, koji neće biti njegov, posuće se sumporom stan njegov.
16. Žile će se njegove posušiti ozdo, i ozgo će se sasjeći grane njegove.
17. Spomen će njegov poginuti na zemlji, niti će mu imena biti po ulicama.
18. Odagnaće se iz svjetlosti u mrak, i izbacije se iz svijeta.

19. Ni sina ni unuka neće mu biti u narodu njegovu, niti kakoga ostatka u stanovima njegovijem.
20. čudiće se danu njegovu koji budu poslije njega, a koji su bili prije obuzeće ih strah.
21. Taki su stanovi bezakonikovi, i tako je mjesto onoga koji ne zna za Boga.

Knjiga o Jovu - 19. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Dokle ćeete mučiti dušu moju i satirati me riječima?
3. Već ste me deset puta naružili; nije vas stid što tako navaljujete na me?
4. Ali ako sam doista pogriješio, pogreška će moja ostati kod mene.
5. Ako li se još hoćete da dižete na me i da me korite mojom sramotom,
6. Onda znajte da me je Bog oborio i mrežu svoju razapeo oko mene.
7. Eto, vičem na nepravdu, ali se ne slušam; vapijem, ali nema suda.
8. Zagradio je put moj da ne mogu proći; na staze moje metnuo je mrak.
9. Svukao je s mene slavu moju i skinuo vijenac s glave moje.
10. Porušio me je otsvuda, da me nema; i kao drvo iščupao je nadanje moje.
11. Raspalio se na me gnjev njegov, i uzeo me je među neprijatelje svoje.
12. Vojske njegove dodoše sve zajedno i nasuše k sebi put k meni, stadoše u oko okolo šatora mojega.
13. Braću moju udaljio je od mene, i znanci moji tuđe se od mene.
14. Bližnji moji ostaviše me, i znanci moji zaboraviše me.
15. Domašnji moji i moje sluškinje gledaju me kao tuđina; stranac sam u očima njihovijem.
16. Zovem slugu svojega, a on se ne odziva, a molim ga ustima svojim.
17. Dah je moj mrzak ženi mojoj, a preklinjem je sinovima utrobe svoje.
18. Ni djeca ne haju za me; kad ustanem, ruže me.
19. Mrzak sam svjema nevjernijem svojim, i koje ljubljah postaše mi protivnici.
20. Za kožu moju kao za meso moje prionuše kosti moje; jedva osta koža oko zuba mojih.
21. Smilujte se na me, smilujte se na me, prijatelji moji, jer se ruka Božija dotakla mene.
22. Zašto me gonite kao Bog, i mesa mojega ne možete da se nasitite?
23. O kad bi se napisale riječi moje! kad bi se stavile u knjigu!
24. Pisaljkom gvozdenom i olovom na kamenu za vječni spomen kad bi se urezale!
25. Ali znam da je živ moj iskupitelj, i na pošljedak da će stati nad prahom.
26. I ako se ova koža moja i raščini, opet ću u tijelu svom vidjeti Boga.
27. Ja isti vidjeću ga, i oči moje gledaće ga, a ne druge. A bubrega mojih nestaje u meni.
28. Nego bi trebalo da rečete: zašto ga gonimo? kad je korijen besjede u meni.
29. Bojte se mača; jer je mač osveta za bezakonje; i znajte da ima sud.

Knjiga o Jovu - 20. glava

1. A Sofar Namačanin odgovori i reče:
2. Zato me misli moje nagone da odgovorim, i zato hitim.
3. čuo sam ukor koji me sramoti, ali će duh iz razuma mojega odgovoriti za me.
4. Ne znaš li da je tako otkako je vijeka, od kako je postavljen čovjek na zemlji.

5. Da je slava bezbožnijeh za malo i radost licemjera začas?
6. Da bi mu visina doprla do neba, i glava se njegova dotakla oblaka,
7. Nestaće ga za svagda kao kala njegova; i koji ga vidješe reći će: kuda se djede?
8. Kao san odletjeće, i neće se naći, i iščeznuće kao noćna utvara.
9. Oko koje ga je gledalo neće više, niti će ga više vidjeti mjesto njegovo.
10. Sinovi njegovi umiljavaće se siromasima i ruke će njegove vraćati što je oteo.
11. Kosti će njegove biti pune grijeha mladosti njegove, i oni će ležati s njim u prahu.
12. Ako mu je slatka u ustima zloča i krije je pod jezikom svojim,
13. čuva je i ne pušta je, nego je zadržava u grlu svom,
14. Ipak će se jelo njegovo pretvoriti u crijevima njegovijem, postaće u njemu jed aspidin.
15. Blago što je proždro izbljuvaće, iz trbuha njegova istjeraće ga Bog.
16. Jed će aspidin sisati, ubiće ga jezik gujinji.
17. Neće vidjeti potoka ni rijeka kojima teče med i maslo.
18. Vratiće muku, a neće je pojesti; prema blagu biće promjena, i neće se radovati.
19. Jer je tlačio i ostavljao uboge, kuće je otimao i nije zidao.
20. Jer nije nigda osjetio mira u trbuhi svom, ni što mu je najmilije neće sačuvati.
21. Ništa mu neće ostati od hrane njegove. Zato ne može dobro njegovo trajati.
22. Kad se ispuni izobilje njegovo, tada će biti u nevolji; sve ruke nevoljnijeh udariće na nj.
23. Kad bi napunio trbuš svoj, poslaće na nj Bog jarost gnjeva svojega, i pustiće je kao dažd na njega i na jelo njegovo.
24. Kad stane bježati od oružja gvozdenoga, prostrijeliće ga luk mјedeni.
25. Strijela puštena proći će kroz tijelo njegovo, i svjetlo gvožđe izaći će iz žući njegove; kad podje, obuzeće ga strahote.
26. Sve će tame biti sakrivene u tajnim mjestima njegovijem; proždrijeće ga organj neraspireni, i ko ostane u šatoru njegovu zlo će mu biti.
27. Otkriće nebesa bezakonje njegovo, i zemlja će ustati na nj.
28. Otići će ljetina doma njegova, rastočiće se u dan gnjeva njegova.
29. To je dio od Boga čovjeku bezbožnomu i našljedstvo od Boga za besjedu njegovu.

Knjiga o Jovu - 21. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Slušajte dobro riječi moje, i to će mi biti od vas utjeha.
3. Potrpite me da ja govorim, a kad izgovorim, potsmijevate mi se.
4. Eda li se ja čovjeku tužim? i kako ne bi bio žalostan duh moj?
5. Pogledajte na me, i divite se, i metnite ruku na usta.
6. Ja kad pomislim, strah me je, i groza poduzima tijelo moje.
7. Zašto bezbožnici žive? stare? i bogate se?
8. Sjeme njihovo стоји tvrdo pred njima zajedno s njima, i natražje njihovo pred njihovijem očima.
9. Kuće su njihove na miru bez straha, i prut Božji nije nad njima.
10. Bikovi njihovi skaču, i ne promašuju; krave njihove tele se, i ne jalove se.
11. Ispuštaju kao stado djecu svoju, i sinovi njihovi poskakuju.
12. Podvikuju uz bubanj i uz gusle, vesele se uza sviralu.

13. Provode u dobru dane svoje, i začas slaze u grob.
14. A Bogu kažu: idi od nas, jer nećemo da znamo za putove tvoje.
15. Šta je Svemogući da mu služimo? i kaka nam je korist, da mu se molimo?
16. Gle, dobro njihovo nije u njihovoj ruci; namjera bezbožnička daleko je od mene.
17. Koliko se puta gasi žižak bezbožnički i dolazi im pogibao, dijeli im muke u dijelu svom Bog?
18. Bivaju kao pljeva na vjetru, kao prah koji raznosi vihor?
19. čuva li Bog sinovima njegovijem pogibao njihovu, plaća im da osjete?
20. Vide li svojim očima pogibao svoju, i piju li gnjev Svemogućega?
21. Jer šta je njima stalo do kuće njihove nakon njih, kad se broj mjeseca njihovih prekrati?
22. Eda li će Boga ko učiti mudrosti, koji sudi visokima?
23. Jedan umire u potpunoj sili svojoj, u miru i u sreći.
24. Muzilice su mu pune mlijeka, i kosti su mu vlažne od moždina.
25. A drugi umire ojađene duše, koji nije uživao dobra.
26. Obojica leže u prahu, i crvi ih pokrivaju.
27. Eto, znam vaše misli i sudove, kojima mi činite krivo.
28. Jer govorite: gdje je kuća silnoga, i gdje je šator u kom nastavaju bezbožnici?
29. Nijeste li nikad pitali putnika? i što vam kazaše nećete da znate,
30. Da se na dan pogibli ostavlja zadac, kad se pusti gnjev.
31. Ko će ga ukoriti u oči za život njegov? i ko će mu vratiti što je učinio?
32. Ali se iznosi u groblje i ostaje u gomili.
33. Slatke su mu grude od doline, i vuče za sobom sve ljude, a onima koji ga pretekoše nema broja.
34. Kako me dakle na prazno tješite kad u odgovorima vašim ostaje prijevara?

Knjiga o Jovu - 22. glava

1. A Elifas Temanac odgovori i reče:
2. Može li Bogu biti čovjek koristan? Sam je sebi koristan čovjek mudar.
3. Je li Svemogućemu radost, ako si pravedan? ili mu je dobit, ako hodiš bez mane?
4. Hoće li te karati i ići na sud s tobom zato što te se boji?
5. Nije li zloča tvoja velika? i nepravdama tvojim ima li kraja?
6. Jer si uzimao zalog od braće svoje ni za što, i svlačio si haljine s golijeh.
7. Umornoga nijesi napojio vode, i gladnome nijesi dao hljeba.
8. Zemlja je bila čovjeka silnoga, i ugledni je sjedio u njoj.
9. Udovice si otpuštao prazne, i mišice sirotama potirao si.
10. Zato su oko tebe zamke, i straši te strah iznenada.
11. I mrak je oko tebe da ne vidiš, i povodanj pokriva te.
12. Nije li Bog na visini nebeskoj? pogledaj gore zvijezde, kako su visoko.
13. Ali ti kažeš: šta zna Bog? eda li će kroz tamu sudit?
14. Oblaci ga zaklanjaju, te ne vidi; hoda po krugu nebeskom.
15. Jesi li zapazio stari put kojim su išli nepravednici,
16. Koji se iskorijeniše prije vremena i voda se razli po temelju njihovu?
17. Govorahu Bogu: idi od nas. Šta bi im učinio Svemogući?

18. A on im je napunio kuće dobra. Ali namjera bezbožnička daleko je od mene.
19. Vidjeće pravednici i radovaće se, i bezazleni potsmijevaće im se.
20. Da, još nije uništeno dobro naše, a ostatak je njihov proždro oganj.
21. Složi se s njim i pomiri se; tako će ti biti dobro.
22. Primi iz usta njegovih zakon, i složi riječi njegove u srcu svom.
23. Ako se vratiš k Svemogućemu, opet ćeš se nazidati, ako udaljiš od šatora svojih bezakonje,
24. Tada ćeš metati po prahu zlato i Ofirsko zlato po kamenju iz potoka.
25. I Svemogući biće ti zlato i srebro i sila tvoja.
26. Jer ćeš se tada radovati o Gospodu, i podignućeš k Bogu lice svoje.
27. Moliceš mu se, i uslišiće te, i zavjete svoje izvršićeš.
28. Što god naumiš, izlaziće ti; i na putovima tvojim svijetliće vidjelo.
29. Kad drugi budu poniženi, reći ćeš: da se podignu; i Bog će izbaviti onoga ko je oborenijeh očiju.
30. Izbaviće i onoga koji nije bez krivice; izbaviće ga čistotom ruku tvojih.

Knjiga o Jovu - 23. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Još je tužnjava moja odmet? a nevolja je moja teža od uzdaha mojih.
3. O kad bih znao kako bih našao Boga! da otidem do prijestola njegova,
4. Da razložim pred njim parbu svoju, i usta svoja napunim razloga,
5. Da znam šta bi mi odgovorio, i razumijem šta bi mi rekao.
6. Bi li se prema velikoj svojoj sili preo sa mnom? Ne; nego bi mi pomogao.
7. Ondje bi se pravedan čovjek mogao pravdati s njim, i oslobođio bih se za svagda od svoga sudije.
8. Gle, ako podem naprijed, nema ga; ako li natrag, ne nahodim ga;
9. Ako nalijevo radi, ne vidim ga; ako nadesno, zaklonio se, ne mogu ga vidjeti.
10. Ali on zna put moj; kad me okuša, izaći će kao zlato.
11. Po stopama je njegovijem stupala noga moja; puta njegova držao sam se, i ne zađoh.
12. Od zapovijesti usta njegovih nijesam otstupao; čuvao sam riječi usta njegovih više nego svoj užitak.
13. Ali kad on što naumi, ko će ga odvratiti? što duša njegova zaželi, ono čini.
14. I izvršiće što je naumio za me; i toga ima u njega mnogo.
15. Za to sam se uplašio od njega; i kad to mislim, strah me je od njega.
16. Bog je rastopio srce moje, Svemogući me je uplašio.
17. Što ne pogiboh prije mraka? i što ne sakri mrak ispred mene?

Knjiga o Jovu - 24. glava

1. Zašto Svemogućemu nijesu sakrivena vremena? i koji ga znaju, ne vide dana njegovih?
2. Međe pomiču bezbožni, otimaju stado i pasu;
3. Magarca sirotama odgone; u zalogu uzimaju vola udovici;
4. Siromahe odbijaju s puta; ubogi u zemlji kriju se svi.

5. Gle, kao divlji magarci u pustinji izlaze na posao svoj ustajući rano na pljen; pustinja je hrana njima i djeci njihovoj;
6. Žanju njivu i beru vinograd koji nije njihov;
7. Gola nagone da noćuje bez haljine, koji se nemaju čim pokriti po zimi,
8. Okisli od pljuska u gori, nemajući zaklona, privijaju se k stijeni.
9. Grabe siroče od dojke i sa siromaha skidaju zalog.
10. Gologa ostavljaju da ide bez haljine, i one koji nose snopove da gladuju.
11. Koji među njihovijem zidovima ulje cijede i grožđe u kacama gaze, podnose žed.
12. Ljudi u gradu uzdišu, i duše pobijenijeh viču, a Bog ne ukida toga.
13. Oni se protive svjetlosti, ne znajući za putove njezine i ne staju na stazama njezinijem.
14. Zorom ustajući krvnik ubija siromaha i uboga; a noću je kao lupež.
15. I oko kurvarovo pazi na sumrak govoreći: da me oko ne vidi. I sakriva lice.
16. Prokopavaju po mraku kuće, koje obdan sebi zabilježe; ne znajući za svjetlost.
17. Jer je zora njima svjema sjen smrtni; ako ih ko pozna, strah ih je sjena smrtog.
18. Brzi su kao povrh vode, proklet je dio njihov na zemlji; neće vidjeti puta vinogradskoga.
19. 19 Kao što suša i vrućina grabi vode šnježne, tako grob grješnike.
20. Zaboravlja ih utroba materina, slatki su crvima, ne spominju se više; kao drvo skršiće se nepravednik.
21. Združuje s njim nerotkinju koja ne rađa, i udovici ne čini dobra.
22. Grabi jake svojom silom; ostane li koji, ne uzda se u život svoj.
23. Da mu Bog u šta će se pouzdati; ali oči njegove paze na njihove pute.
24. Uzvise se za malo, pa ih nema; padaju i ginu kao svi drugi, i kao vrh od klase odsijecaju se.
25. Nije li tako? ko će me utjerati u laž i obratiti u ništa riječi moje?

Knjiga o Jovu - 25. glava

1. A Vildad Sušanin odgovori i reče:
2. Vlast je i strah u njega, čini mir na visinama svojim.
3. Vojskama njegovijem ima li broja? i koga ne obasjava vidjelo njegovo?
4. I kako će čovjek biti pravedan pred Bogom? i kako će čist biti rođeni od žene?
5. Gle, ni mjesec ne bi sjao, ni zvijezde ne bi bile čiste pred njim,
6. A kamoli čovjek, crv, i sin čovječji, moljac.

Knjiga o Jovu - 26. glava

1. A Jov odgovori i reče:
2. Kako si pomogao slabome! kako si izbavio ruku nejaku!
3. Kako si svjetovao onoga koji je bez mudrosti i pokazao razum izobila!
4. Kome si govorio te riječi? i čiji je duh izašao iz tebe?
5. I mrtve stvari stvorene su pod vodama i stanovnici njihovi.
6. Otkriven je pakao pred njim, niti ima pokrivača pogibli.
7. On je razastro i sjever nad prazninom, i zemlju objesio ni o čem.
8. Zavezuje vode u oblacima svojim, i ne prodire se oblak pod njima.

9. Drži prijesto svoj, razapinje oblak svoj nad njim.
10. Među je postavio oko vode dokle ne bude kraj svjetlosti i mraku.
11. Stupovi nebeski tresu se i drkaju od prijetnje njegove.
12. Silom je svojom pocijepao more i razumom svojim razbio bjesnilo njegovo.
13. Duhom je svojim ukrasio nebesa, i ruka je njegova stvorila prugu zmiju.
14. Gle, to su dijelovi putova njegovih; ali kako je mali dio što čusmo o njemu? i ko će razumjeti grom sile njegove?

Knjiga o Jovu - 27. glava

1. I Jov nastavi besedu svoju i reče:
2. Tako da je živ Bog, koji je odbacio parbu moju, i Svemogući, koji je ojadio dušu moju,
3. Dok je duša moja u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim,
4. Neće usne moje govoriti bezakonja, niti će jezik moj izricati prijevare.
5. Ne dao Bog da pristanem da imate pravo; dokle dišem, neću otstupiti od svoje dobrote.
6. Držaću se pravde svoje, niti će je ostaviti; neće me prekoriti srce moje dokle sam živ.
7. Neprijatelj moj biće kao bezbožnik, i koji ustaje na me, kao bezakonik.
8. Jer kako je nadanje licemjeru, kad se lakomi a Bog će iščupati dušu njegovu?
9. Hoće li Bog uslišiti viku njegovu kad na nj dođe nevolja?
10. Hoće li se Svemogućemu radovati? hoće li prizivati Boga u svako vrijeme?
11. Učim vas ruci Božjoj, i kako je u Svemogućega ne tajim.
12. Eto, vi sve vidite, zašto dakle jednako govorite zaludne stvari?
13. To je dio čovjeku bezbožnom od Boga, i našljedstvo koje primaju nasilnici od Svemogućega.
14. Ako mu se množe sinovi, množe se za mač, i natražje njegovo neće se nasititi hljeba.
15. Koji ostanu iza njega, na smrti će biti pogrebeni, i udovice njihove neće plakati
16. Ako nakupi srebra kao praha, i nabavi haljina kao blata,
17. Što nabavi, obući će pravednik, i srebro će dijeliti bezazleni.
18. Gradi sebi kuću kao moljac, i kao kolibu koju načini čuvar.
19. Bogat će umrijeti a neće biti pribran; otvoriće oči a ničega neće biti.
20. Stignuće ga strahote kao vode; noću će ga odnijeti oluja.
21. Uzeće ga vjetar istočni, i otići će; vihor će ga odnijeti s mjesta njegova.
22. To će Bog pustiti na nj, i neće ga žaliti; on će jednako bježati od ruke njegove.
23. Drugi će pljeskati rukama za njim, i zviždaće za njim s mjesta njegova.

Knjiga o Jovu - 28. glava

1. Da, srebro ima žice, i zlato ima mjesto gdje se topi.
2. Gvožđe se vadi iz praha, i iz kamena se topi mqed.
3. Mraku postavlja među, i sve istražuje čovjek do kraja, i kamenje u tami i u sjenu smrtnom.
4. Rijeka navre s mjesta svojega da joj niko ne može pristupiti; ali se odbije i odlazi trudom čovječjim.
5. Iz zemlje izlazi hljeb, i pod njom je drugo, kao organj.

6. U kamenu je njezinu mjesto safiru, a ondje je prah zlatni.
7. Te staze ne zna ptica, niti je vidje oko kragujevo;
8. Ne ugazi je mlado zvijerje, niti njom prođe lav.
9. Na kremen diže ruku svoju; prevraća gore iz dna.
10. Iz stijene izvodi potoke, i svašta dragocjeno vidi mu oko.
11. Ustavlja rijeke da ne teku, i što je sakriveno iznosi na vidjelo.
12. Ali mudrost gdje se nalazi? i gdje je mjesto razumu?
13. Ne zna joj čovjek cijene, niti se nahodi u zemlji živijeh.
14. Bezdana veli: nije u meni; i more veli: nije kod mene.
15. Ne može se dati čisto zlato za nju, niti se srebro izmjeriti u promjenu za nju.
16. Ne može se cijeniti zlatom Ofirskim, ni dragim onihom ni safirom.
17. Ne može se izjednačiti s njom ni zlato ni kristal, niti se može promijeniti za zaklade zlatne.
18. Od korala i bisera nema spomena, jer je vrijednost mudrosti veća nego dragom kamenju.
19. Ne može se s njom izjednačiti topaz Etiopski, niti se može cijeniti čistijem zlatom.
20. Otkuda dakle dolazi mudrost? i gdje je mjesto razumu?
21. Sakrivena je od očiju svakoga živoga, i od ptica nebeskih zaklonjena.
22. Pogibao i smrt govore: ušima svojima čusmo slavu njezinu.
23. Bog zna put njezin, i poznaje mjesto njezino.
24. Jer gleda do krajeva zemaljskih i vidi sve što je pod svijem nebom.
25. Kad davaše vjetru težinu, i mjeraše vodu mjerom,
26. Kad postavljaše zakon daždu i put munji gromovnoj.
27. Još je onda vidje i oglasi je, uredi je i pretraži je.
28. A čovjeku reče: gle, strah je Božji mudrost, i uklanjati se oda zla jest razum.

Knjiga o Jovu - 29. glava

1. Još nastavi Jov besedu svoju i reče:
2. O da bih bio kao pređašnjih mjeseca, kao onijeh dana kad me Bog čuvaše,
3. Kad svjetljaše svijećom svojom nad glavom mojom, i pri vidjelu njegovu hođah po mraku,
4. Kako bijah za mladosti svoje, kad tajna Božija bijaše u šatoru mom,
5. Kad još bijaše Svetogući sa mnom, i djeca moja oko mene,
6. Kad se trag moj oblivaše maslom, i stijena mi točaše ulje potocima,
7. Kad izlažah na vrata kroz grad, i na ulici namještah sebi stolicu:
8. Mladići videći me uklanjahu se, a starci ustajahu i stajahu,
9. Knezovi prestajahu govoriti i metahu ruku na usta svoja,
10. Upravitelji ustezahu glas svoj i jezik im prianjaše za grlo.
11. Jer koje me uho čujaše, nazivaše me blaženijem; i koje me oko viđaše, svjedočaše mi
12. Da izbavljam siromaha koji viće, i sirotu i koji nema nikoga da mu pomože;
13. Blagoslov onoga koji propadaše dolažaše na me, i udovici srce rasprijevah;
14. U pravdu se oblačih i ona mi bijaše odijelo, kao plašt i kao vijenac bijaše mi sud moj.
15. Oko bijah slijepcu i nogu hromu.
16. Otac bijah ubogima, i razbirah za raspru za koju ne znah.

17. I razbijah kutnjake nepravedniku, i iz zuba mu istrzah grabež.
18. Zato govorah: u svojem ču gnijezdu umrijeti, i biće mi dana kao pjeska.
19. Korijen moj pružaše se kraj vode, rosa bivaše po svu noć na mojim granama.
20. Slava moja podmlađivaše se u mene, i luk moj u ruci mojoj ponavljaše se.
21. Slušahu me i čekahu, i mučahu na moj svjet.
22. Poslije mojih riječi niko ne progovaraše, tako ih natapaše besjeda moja.
23. Jer me čekahu kao dažd, i usta svoja otvarahu kao na pozni dažd.
24. Kad bih se nasmijao na njih, ne vjerovahu, i sjajnosti lica mojega ne razgonjahu.
25. Kad bih otisao k njima, sjedah u začelje, i bijah kao car u vojsci, kad tješi žalosne.

Knjiga o Jovu - 30. glava

1. A sada smiju mi se mlađi od mene, kojima otaca ne bih htio metnuti sa psima stada svojega.
2. A na što bi mi i bila sila ruku njihovijeh? u njima bješe propala starost.
3. Od siromaštva i gladi samočavahu bježeći od suha, mračna, pusta i opustošena mjesta;
4. Koji brahu lobodu po čestama, i smrekovo korijenje bješe im hrana.
5. Između ljudi bijahu izgonjeni i vikaše se za njima kao za lupežem.
6. Življahu po strašnjem uvalama, po jamama u zemlji i u kamenu.
7. Po grmovima rikahu, pod trnjem se skupljahu.
8. Bijahu ljudi nikakvi i bez imena, manje vrijedni nego zemlja.
9. I njima sam sada pjesma, i postah im priča.
10. Gade se na me, idu daleko od mene i ne ustežu se pljuvati mi u lice.
11. Jer je Bog odapeo moju tetivu i muke mi zadao te zbaciše uzdu preda mnom.
12. S desne strane ustaju momci, potkidaju mi noge, i nasipaju put k meni da me upropaste.
13. Raskopaše moju stazu, umnožiše mi muke, ne treba niko da im pomaže.
14. Kao širokim prołomom naviru, i navaljuju preko razvalina.
15. Strahote navališe na me, i kao vjetar tjeraju dušu moju, i kao oblak prođe sreća moja.
16. I sada se duša moja razljeva u meni, stigoše me dani mučni.
17. Noću probada mi kosti u meni, i žile moje ne odmaraju se.
18. Od teške sile promijenilo se odijelo moje, i kao ogrlica u košulje moje steže me.
19. Bacio me je u blato, te sam kao prah i pepeo.
20. Vičem k tebi, a ti me ne slušaš; stojim pred tobom, a ti ne gledaš na me.
21. Pretvorio si mi se u ljuta neprijatelja; silom ruke svoje suprotiš mi se.
22. Podižeš me u vjetar, posađuješ me na nj, i rastapaš u meni sve dobro.
23. Jer znam da ćeš me odvesti na smrt i u dom određeni svjema živima.
24. Ali neće pružiti ruke svoje u grob; kad ih stane potirati, oni neće vikati.
25. Nijesam li plakao radi onoga koji bijaše u zlu? nije li duša moja žalosna bivala radi ubogoga?
26. Kad se dobru nadah, dođe mi zlo; i kad se nadah svjetlosti, dođe mrak.
27. Utroba je moja uzavrela, i ne može da se umiri, zadesiše me dani mučni.
28. Hodim crn, ne od sunca, ustajem i vičem u zboru.
29. Brat postah zmajevima i drug sovama.
30. Pocrnjela je koža na meni i kosti moje posahnuše od žege.

31. Gusle se moje pretvoriše u zapijevku, i svirala moja u plač.

Knjiga o Jovu - 31. glava

1. Vjeru učinih sa očima svojim, pa kako bih pogledao na djevojku?
2. Jer kakav je dio od Boga ozgo? i kako našljedstvo od Svemogućega s visine?
3. Nije li pogibao nevaljalome i čudo onima koji čine bezakonje?
4. Ne vide li on putove moje, i sve korake moje ne broji li?
5. Ako hodih s lažju ili ako pohitje noge moja na prijevaru,
6. Neka me izmjeri na mjerilima pravijem, i neka Bog pozna dobrotu moju.
7. Ako su koraci moji zašli s puta, i ako je za očima mojim pošlo srce moje, i za ruke moje prionulo štogod,
8. Neka ja sijem a drugi jede, i neka se iskorijene izdanci moji.
9. Ako se zanjelo srce moje za kojom ženom, i ako sam vrebaao na vratima bližnjega svojega,
10. Neka drugomu melje žena moja, i neka se drugi nad njom povijaju.
11. Jer je to grdilo i bezakonje za sudije.
12. Jer bi to bio organj koji bi proždirao do uništenja, i svu bi moju ljetinu iskorijenio.
13. Ako nijesam htio doći na sud sa slugom svojim ili sa sluškinjom svojom, kad bi se tužili na mene;
14. Jer šta bih činio kad bi se Bog podigao, i kad bi potražio, šta bih mu odgovorio?
15. Koji je mene stvorio u utrobi, nije li stvorio i njega? nije li nas on isti sazdao u materici?
16. Ako sam odbio siromasima želju njihovu, i oči udovici zamutio,
17. I ako sam zalogaj svoj sam jeo a nije ga jela i sirota,
18. Jer je od mladosti moje rasla sa mnom kao kod oca, i od utrobe matere svoje vodao sam je;
19. Ako sam gledao koga gdje gine nemajući haljine, i siromaha gdje se nema čim pokriti,
20. Ako me nijesu blagosiljala bedra njegova što se runom ovaca mojih utoplio,
21. Ako sam izmahnuo rukom na sirotu, kad vidjeh na vratima pomoć svoju,
22. Neka mi ispadne rame iz pleća, i ruka moja neka se otkine iz zgloba.
23. Jer sam se bojao pogibli od Boga, kojega veličanstvu ne bih odolio.
24. Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, ili čistomu zlatu govorio: uzdanico moja!
25. Ako sam se veselio što mi je imanje veliko i što mnogo stiče ruka moja,
26. Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na mjesec, kad ponosito hodi,
27. I srce se moje potajno prevarilo i ruku moju poljubila usta moja,
28. I to bi bilo bezakonje za sudije, jer bih se odrekao Boga ozgo;
29. Ako sam se radovao nesreći nenavidnika svojega, i ako sam zaigrao kada ga je зло zadesilo,
30. Jer ne dadoh jeziku svojemu da griješi tražeći dušu njegovu s proklinjanjem;
31. Ako ne govorahu domašnji moji: ko bi nam dao mesa njegova? ne možemo se ni najesti;
32. Stranac nije noćivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku;
33. Ako sam kao što čine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim njedrima,

34. Ako sam i mogao plašiti veliko mnoštvo, ipak od najmanjega u domu bijaše me strah; zato mučah i ne odlažah od vrata.
35. O da bih imao koga da me sasluša! Gle, želja je moja da mi Svemogući odgovori i suparnik moj da mi napiše knjigu.
36. Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih je sebi kao vijenac,
37. Broj koraka svojih kazao bih mu, kao knez pristupio bih k njemu.
38. Ako je na me vikala moja zemlja, i brazde njezine plakale,
39. Ako sam jeo roda njezina bez novaca i dosadivao duši gospodara njezinijeh,
40. Mjesto pšenice neka mi rađa trnje, i mjesto ječma kukolj. Svršiše se riječi Jovove.

Knjiga o Jovu - 32. glava

1. Tada prestaše ona tri čovjeka odgovarati Jovu, jer se činjaše da je pravedan.
2. A Eliuj si Varahilov od Vuza, roda Ramova, razgnjevi se na Jova što se sam građaše pravedniji od Boga;
3. I na tri prijatelja njegova razgnjevi se što ne nađoše odgovora i opet osuđivahu Jova.
4. Jer Eliuj čekaše dokle oni govorahu s Jovom, jer bijahu stariji od njega.
5. Pa kad vidje Eliuj da nema odgovora u ustima ona tri čovjeka, raspali se gnjev njegov.
6. I progovori Eliuj sin Varahilov od Vuza, i reče: ja sam najmlađi, a vi ste starci, zato se bojah i ne smijah vam kazati što mislim.
7. Mišljah: neka govori starost, i mnoge godine neka objave mudrost.
8. Ali je duh u ljudima, i duh Svetog u razumljuje ih.
9. Veliki nijesu svagda mudri, i starci ne znaju svagda šta je pravo.
10. Zato velim: poslušaj me da kažem i ja kako mislim.
11. Eto, čekao sam da vi izgovorite, slušao sam razloge vaše dokle izviđaste besedu.
12. Pazio sam, ali gle, nijedan od vas ne sapre Jova, ne odgovori na njegove riječi.
13. Može biti da ćete reći: nađosmo mudrost, Bog će ga oboriti, ne čovjek.
14. Nije na me upravio besjede, ni ja mu neću odgovarati vašim riječima.
15. Smeli su se, ne odgovaraju više, nestalo im je riječi.
16. čekao sam, ali ne govore, stadoše, i više ne odgovaraju.
17. Odgovoriću i ja za se, kazaću i ja kako mislim.
18. Jer sam pun riječi, tjesno je duhu u meni.
19. Gle, trbuh je moj kao vino bez oduške, i raspukao bi se kao nov mijeh.
20. Govoriću da odahnem, otvoriću usne svoje, i odgovoriću.
21. Neću gledati ko je ko, i čovjeku ču govoriti bez laskanja.
22. Jer ne umijem laskati; odmah bi me uzeo Tvorac moj.

Knjiga o Jovu - 33. glava

1. čuj dakle, Jove, besjedu moju, i slušaj sve riječi moje.
2. Evo, sad otvaram usta svoja; govori jezik moj u ustima mojim.
3. Po pravom srcu mom biće riječi moje, i misao čistu izreći će usne moje.
4. Duh Božji stvorio me je, i dah Svetog učega dao mi je život.
5. Ako možeš, odgovori mi, pripravi se i stani mi nasuprot.

6. Evo, ja će biti mjesto Boga, kao što si rekao; od kala sam načinjen i ja.
7. Eto, strah moj neće te strašiti, i ruka moja neće te tištati.
8. Rekao si dakle pred mnom, i čuo sam glas tvojih riječi:
9. čist sam, bez grijeha, prav sam i nema bezakonja na meni.
10. Evo, traži zadjevicu sa mnom, drži me za svoga neprijatelja.
11. Meće u klade noge moje, vreba po svijem stazama mojim.
12. Eto, u tom nijesi pravedan, odgovaram ti; jer je Bog veći od čovjeka.
13. Zašto se preš s njim, što za sva djela svoja ne odgovara?
14. Jedanput govori Bog i dva puta; ali čovjek ne pazi.
15. U snu, u utvari noćnoj, kad tvrd san padne na ljudi, kad spavaju u postelji,
16. Tada otvora uho ljudima i nauku im zapečaćava,
17. Da bi odvratio čovjeka od djela njegova, i zaklonio od njega oholost;
18. Da bi sačuvao dušu njegovu od jame, i život njegov da ne nađe na mač.
19. I kara ga bolovima na postelji njegovoj, i sve kosti njegove teškom bolešću.
20. Tako da se životu njegovu gadi hljeb i duši njegovoj jelo najmilije;
21. Nestaje tijela njegova na očigled, i izmalaju se kosti njegove, koje se prije nijesu vidjele,
22. I duša se njegova približava grobu, i život njegov smrti.
23. Ako ima glasnika, tumača, jednoga od tisuće, koji bi kazao čovjeku dužnost njegovu,
24. Tada će se smilovati na nj, i reći će: izbavi ga da ne otide u grob; našao sam otkup.
25. I podmladiće se tijelo njegovo kao u djeteta, i povratiće se na dane mladosti svoje,
26. Moliće se Bogu, i pomilovaće ga, i gledaće lice njegovo radujući se, i vratiće čovjeku po pravdi njegovoj.
27. Gledajući ljudi reći će: bijah zgriješio, i što je pravo izvrnuo, ali mi ne pomože.
28. On izbavi dušu moju da ne otide u jamu, i život moj da gleda svjetlost.
29. Gle, sve ovo čini Bog dva puta i tri puta čovjeku,
30. Da bi povratio dušu njegovu od jame, da bi ga obasjavala svjetlost živijeh.
31. Pazi, Jove, slušaj me, muči, da ja govorim.
32. Ako imaš što reći, odgovori mi; govorи, jer sam te rad opravdati;
33. Ako li ne, slušaj ti mene; muči, i naučiću te mudrosti.

Knjiga o Jovu - 34. glava

1. Još govorи Eliju i reče:
2. čujte, mudri, besjedu moju, i razumni poslušajte me.
3. Jer uho poznaje besjedu kao što grlo kuša jelo.
4. Razberimo što je pravo, izvidimo među sobom što je dobro.
5. Jer Jov reče: pravedan sam, a Bog odbaci moju pravdu.
6. Hoću li lagati za svoju pravdu? strijela je moja smrtna, a bez krivice.
7. Koji je čovjek kao Jov da kao vodu piye potsmijeh?
8. I da se druži s onima koji čine bezakonje, i da hodi s bezbožnjem ljudima?
9. Jer reče: ne pomaže čovjeku da ugađa Bogu.
10. Zato, ljudi razumni, poslušajte me; daleko je od Boga zloča i nepravda od Svetogućega.
11. Jer po djelu plaća čovjeku i daje svakome da nađe prema putu svojemu.
12. Doista Bog ne radi zlo i Svetogući ne izvrće pravde.

13. Ko mu je predao zemlju? i ko je uredio vasiljenu?
14. Kad bi na nj okrenuo srce svoje, uzeo bi k sebi duh njegov i dihanje njegovo;
15. Izginulo bi svako tijelo, i čovjek bi se povratio u prah.
16. Ako si dakle razuman, čuj ovo: slušaj glas riječi mojih.
17. Može li vladati onaj koji mrzi na pravdu? hoćeš li osuditi onoga koji je najpravedniji?
18. Kaže li se caru: nitkove! i knezovima: bezbožnici?
19. Akamoli onomu koji ne gleda knezovima ko su, niti u njega vrijedi više bogati od siromaha, jer su svi djelo ruku njegovih.
20. Umiru začas, i u po noći uskoleba se narod i propadne, i odnese se jaki bez ruke ljudske.
21. Jer su oči njegove obraćene na putove čovječije i vidi sve korake njegove.
22. Nema mraka ni sjena smrtnoga gdje bi se sakrili koji čine bezakonje.
23. Jer nikome ne odgada kad dođe da se sudi s Bogom.
24. Satire jake nedokučljivo, i postavlja druge na njihovo mjesto.
25. Jer zna djela njihova, i dok obrati noć, satru se.
26. Kao bezbožne razbija ih na vidiku.
27. Jer otstupiše od njega i ne gledaše ni na koje putove njegove;
28. Te dođe do njega vika siromahova, i ču viku nevoljnijeh.
29. Kad on umiri, ko će uz nemiriti? i kad on sakrije lice, ko će ga vidjeti? i to biva i narodu i čovjeku.
30. Da ne bi carovao licemjer, da ne bi bilo zamke narodu.
31. Zaista, treba kazati Bogu: podnosio sam, neću više griješiti.
32. A što ne vidim, ti me nauči; ako sam činio nepravdu, neću više.
33. Eda li će po tebi plačati, jer tebi nije po volji, jer ti biraš a ne on? Ako znaš što, govori.
34. Ljudi će razumni sa mnom kazati, i mudar će čovjek pristati,
35. Da Jov ne govori razumno, i da riječi njegove nijesu mudre.
36. Oče moj, neka se Jov iskuša do kraja, što odgovara kao zli ljudi.
37. Jer domeće na grijeh svoj bezakonje, pljeska rukama među nama, i mnogo govori na Boga

Knjiga o Jovu - 35. glava

1. Još govori Elijuy i reče:
2. Misliš li da si pravo rekao: moja je pravda veća od Božije?
3. Jer si rekao: šta će mi pomoći, kaka će mi biti korist, da ne griješim?
4. Ja ču odgovoriti tebi i drugovima tvojim s tobom.
5. Pogledaj nebo, i vidi; pogledaj oblake, kako su viši od tebe.
6. Ako griješiš, šta ćeš mu učiniti? ili ako se umnože bezakonja tvoja, šta ćeš mu nauditi?
7. Ako si pravedan, šta ćeš mu dati? ili šta će primiti iz ruke tvoje?
8. čovjeku kakav si može nauditi tvoja zloća, i sinu čovječijemu pomoći tvoja pravda.
9. Vapiju od velikoga nasilja kojima se čini, i viču na ruku silnijeh;
10. A nijedan ne govori: gdje je Bog, Stvoritelj moj, koji daje pjesmu noću;
11. Koji čini te smo razumniji od zvijerja zemaljskoga, i mudriji od ptica nebeskih.
12. Tamo viču s oholosti zlijeh ljudi, ali ne bivaju uslišeni.
13. Jer Bog ne sluša taštine, i Svemogući ne gleda na nju.

14. Akamoli kad kažeš: ne vidiš to. Pred njim je sud; čekaj ga.
15. A sada čim te gnjev pohodi, nije ništa, niti je gledao na sve što si učinio;
16. Zato Jov na prazno otvora usta svoja, i bezumno umnožava riječi.

Knjiga o Jovu - 36. glava

1. Još govorи Eliju i reče:
2. Potrpi me malо, i pokazaću ti, jer još ima što bih govorio za Boga.
3. Počeću iz daleka besјedu svoju, i pokazaću da je Tvorac moј pravedan.
4. Doista, neće biti lažne riječi moje, kod tebe je koji pravo misli.
5. Gle, Bog je silan, ali nikoga ne odbacuje, silan je snagom srčanom.
6. Ne da živjeti bezbožniku, a nevoljnicima čini pravdu.
7. Ne odvraća od pravednika očiju svojih, nego još s carevima na prijesto posađuje ih navijek, te se uzvišuju.
8. Ako li su okovani u puta i svezani užima nevoljničkim,
9. Tada im napominje djela njihova i bezakonja njihova kako su silna.
10. I otvora mu uho da bi se popravili, i govorи im da se vrate od bezakonja.
11. Ako poslušaju i stanu im služiti, dovršuju dane svoje u dobru i godine svoje u radosti.
12. Ako li ne poslušaju, ginu od mača i umiru s bezumlja.
13. A koji su licemjerna srca, navlače gnjev i ne viču kad ih poveže;
14. Umire u mladosti duša njihova i život njihov među kurvama.
15. Izbavlja nevoljnika iz nevolje njegove i otvora mu uho u muci.
16. Tako bi i tebe izveo iz tjeskobe na prostrano mjesto, gdje ništa ne dosađuje, i mirni sto tvoj bio bi pun pretiline.
17. Ali si zaslužio sud bezbožnički; i sud i pravda snađe te.
18. Doista, gnjev je na tebi; gledaj da te ne odbaci u karanju, te te veliki otkup neće izbaviti.
19. Hoće li gledati na tvoje bogatstvo? neće ni na zlato ni na kaku silu blaga tvojega.
20. Ne uzdiši za noću u koju narodi odlaze na svoje mjesto.
21. Čuvaj se da ne pogledaš na taštinu i voliš na nju nego nevolju.
22. Gle, Bog je najviši svojom silom, ko je učitelj kao on?
23. Ko mu je odredio put njegov? ili ko će mu reći: činiš nepravu?
24. Opominji se da veličaš djela njegova, koja gledaju ljudi.
25. Svi ljudi vide ih, svaki ih gleda izdaleka.
26. Gle, Bog je velik, i ne možemo ga poznati, broj godina njegovih ne može se dokučiti.
27. Jer on steže kaplje vodene, koje liju dažd iz oblaka njegovih;
28. Kad teku oblaci, kaplju na mnoštvo ljudsko.
29. I ko bi razumio prostor oblacima i grmljavu u šatoru njegovu?
30. Kako prostire nad njim svjetlost svoju, i dubine morske pokriva?
31. Tijem sudi narodima, daje hrane izobilna.
32. Rukama zaklanja svjetlost, i naređuje koga da srete,
33. Javljujući prema njemu dobru volju svoju, i prema stoci i prema rodu zemaljskom.

Knjiga o Jovu - 37. glava

1. I od toga drkće srce moje, i otskače sa svojega mjesta.
2. Slušajte dobro gromovni glas njegov i govor što izlazi iz usta njegovih.
3. Pod sva nebesa pušta ga, i svjetlost svoju do krajeva zemaljskih.
4. Za njom riče grom, grmi glasom veličanstva svojega, niti što odgađa kad se čuje glas njegov.
5. Divno Bog grmi glasom svojim, čini stvari velike, da ih ne možemo razumjeti.
6. Govori snijegu: padni na zemlju; i daždu sitnome i daždu silnome.
7. Zapečaćava ruku svakom čovjeku, da pozna sve poslenike svoje.
8. Tada zvijer ulazi u jamu, i ostaje na svojoj loži.
9. S juga dolazi oluja, i sa sjevera zima.
10. Od dihanja Božijega postaje led, i široke vode stiskaju se.
11. I da se natapa zemlja, natjeruje oblak, i rasipa oblak svjetlošću svojom. 12 I on se obrće i tamo i amo po volji njegovoj da čini sve što mu zapovjedi po vasiljenoj.
12. čini da se nađe ili za kar ili za zemlju ili za dobročinstvo.
13. čuj to, Jove, stani i gledaj čudesa Božija.
14. Znaš li kako ih on uređuje i kako sija svjetlošću iz oblaka svojega?
15. Znaš li kako vise oblaci? Znaš li čudesa onoga koji je savršen u svakom znanju?
16. Kako ti se haljine ugriju kad umiri zemlju s juga?
17. Jesi li ti s njim razapinjao nebesa, koja stoje tvrdo kao saliveno ogledalo?
18. Nauči nas šta ćemo mu reći; ne možemo od tame govoriti po redu.
19. Hoće li mu ko pripovjediti što bih ja govorio? Ako li bi ko govorio, zaista, bio bih proždrt.
20. Ali sada ne mogu ljudi gledati u svjetlost kad sjaji na nebnu, pošto vjetar prođe i očisti ga;
21. Sa sjevera dolazi kao zlato; ali je u Bogu strašnija slava.
22. Svemoguć je, ne možemo ga stignuti; velike je sile, ali sudom i velikom pravdom nikoga ne muči.
23. Zato ga se boje ljudi: ne može ga vidjeti nikakav mudrac

Knjiga o Jovu - 38. glava

1. Tada odgovori Gospod Jovu iz vihora i reče:
2. Ko je to što zamračuje savjet riječima nerazumno?
3. Opaši se sada kao čovjek; ja ću te pitati, a ti mi kazuj.
4. Gdje si ti bio kad ja osnivah zemlju? kaži, ako si razuman.
5. Ko joj je odredio mjere? znaš li? ili ko je rastegao uže preko nje?
6. Na čem su podnožja njezina uglavljeni? ili ko joj je metnuo kamen ugaoni?
7. Kad pjevahu zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu.
8. Ili ko je zatvorio more vratima kad kao iz utrobe izide?
9. Kad ga odjeh oblakom i povih tamom;
10. Kad postavih za nj uredbu svoju i metnuh mu prijevornice i vrata;
11. I rekoh: dovde ćeš dolaziti, a dalje nećeš, i tu će se ustavlјati ponositi valovi tvoji.
12. Jesi li svoga vijeka zapovjedio jutru, pokazao zori mjesto njezino,
13. Da se uhvati zemlji za krajeve, i da se rastjeraju s nje bezbožnici,
14. Da se ona promijeni kao blato pečatno, a oni da stoje kao haljina,

15. Da se oduzme bezbožnicima svjetlost njihova i ruka podignuta da se slomi?
16. Jesi li dolazio do dubina morskih? i po dnu propasti jesi li hodio?
17. Jesu li ti se otvorila vrata smrtna, i vrata sjena smrtnoga jesi li vidio?
18. Jesi li sagledao širinu zemaljsku? kaži, ako znaš sve to.
19. Koji je put k stanu svjetlosti? i gdje je mjesto tami,
20. Da bi je uzeo i odveo do međe njezine, i znao staze k domu njezinu?
21. Znaš ti; jer si se onda rodio, i broj je dana tvojih velik.
22. Jesi li ulazio u riznice šnježne? ili riznice gradne jesi li vidio
23. Koje čuvam za vrijeme nevolje, za dan boja i rata?
24. Kojim se putem dijeli svjetlost i ustoka se razilazi po zemlji?
25. Ko je razdijelio jazove povodnju i put svjetlici gromovnoj?
26. Da bi išao dažd na zemlju gdje nema nikoga, i na pustinju gdje nema čovjeka,
27. Da napoji pusta i nerodna mjesta, i učini da raste trava zelena.
28. Ima li dažd oca? ili ko je rodio kaplje rosne?
29. Iz čije je utrobe izašao led, i ko je rodio slanu nebesku,
30. Da se vode skrivaju i postaju kao kamen i krajevi propasti srastaju?
31. Možeš li svezati miline vlašićima? ili svezu štapima razdriješiti?
32. Možeš li izvesti južne zvijezde na vrijeme? Ili kola sa zvjezdama njihovijem hoćeš li voditi?
33. Znaš li red nebeski? možeš li ti uredivati vladu njegovu na zemlji?
34. Možeš li dignuti glas svoj do oblaka da bi te mnoštvo vode pokrilo?
35. Možeš li pustiti munje da idu, i da ti reku: evo nas?
36. Ko je metnuo čovjeku u srce mudrost? ili ko je dao duši razum?
37. Ko će izbrojiti oblake mudrošću, i mjejhove nebeske ko će izliti,
38. Da se raskvašen prah zgusne i grude se slijep?

Knjiga o Jovu - 39. glava

1. Loviš li ti lavu lov? i lavićima trbuh puniš,
2. Kad leže u pećinama i vrebaju u zaklonu svom?
3. Ko gotovi gavranu hranu njegovu kad ptiči njegovi viču k Bogu i lutaju nemajući šta jesti?
4. Znaš li vrijeme kad se divokoze koze? i jesи li video kad se košute legu?
5. Jesi li izbrojio mjesece, dokle nose? znaš li vrijeme kad se legu?
6. Kako se savijaju, mlad svoju ispuštaju, i oprastaju se bolova?
7. Kako jača mlad njihova, raste po polju i otišavši ne vraća se k njima?
8. Ko je pustio divljega magarca da je slobodan, i remene divljemu magarcu ko je razdriješio?
9. Kojemu odredih pustinju za kuću i za stan slatinu.
10. On se smije vrevi gradskoj, i ne sluša vike nastojnikove.
11. Šta nalazi u gorama, ono mu je pića, i traži svaku zelen.
12. Bi li ti jednorog htio služiti? bi li noćivao za jaslama tvojim?
13. Možeš li vezati užem jednoroga da ore? hoće li vlačiti brazde za tobom?
14. Hoćeš li se osloniti na nj što mu je snaga velika? i ostaviti na njemu svoj posao?

15. Hoćeš li se pouzdati u nj da će ti svesti ljetinu i na gumno tvoje složiti?
16. Jesi li ti dao paunu lijepa krila i perje čaplji ili noju?
17. Koji snese na zemlji jajca svoja, i ostavi ih da ih prah grijе?
18. I ne misli da će ih noga razbiti i zvijer poljska zgaziti;
19. Nemilostiv je pticima svojim kao da nijesu njegovi, i da mu trud ne bude uzalud ne boji se.
20. Jer mu Bog nije dao mudrost niti mu je udijelio razuma.
21. Kad se podigne u vis, smije se konju i konjiku.
22. Jesi li ti dao konju jačinu? jesи li ti okitio vrat njegov rzanjem?
23. Hoćeš li ga poplašiti kao skakavca? frkanje nozdrva njegovih strašno je;
24. Kopa zemlju, veseo je od sile, ide na susret oružju;
25. Smije se strahu i ne plaši se niti uzmiče ispred mača;
26. Kad zvekće nad njim tul i sijeva kopljे i sulica;
27. Od nemirnoće i ljutine kopa zemlju, i ne može da stoji kad truba zatrubi.
28. Kad truba zatrubi, on vrišti, izdaleka čuje boj, viku vojvoda i poklič.
29. Eda li po tvojemu razumu leti jastrijeb? širi krila svoja na jug?
30. Eda li se na tvoju zapovijest diže u vis orao, i na visini vije gnijezdo?
31. Na stijeni stanuje i bavi se, na vrh stijene, na tvrdnu mjestu.
32. Odatle gleda hrane, daleko mu vide oči.
33. I ptici njegovi piju krv, i gdje su mrtva tjelesa ondje je on.
34. I tako odgovarajući Gospod Jovu reče:
35. Ko se prepire s Bogom, hoće li ga učiti? koji kudi Boga, neka odgovori na to.
36. Tada Jov odgovori Gospodu i reče:
37. Gle, ja sam malen, šta bih ti odgovorio? Mećem ruku svoju na usta svoja.
38. Jednom govorih, ali neću odgovarati; i drugom, ali neću više.

Knjiga o Jovu - 40. glava

1. A Gospod opet odgovarajući Jovu iz vihora reče:
2. Opaši se sada kao čovjek; ja ёu te pitati, a ti mi kazuj.
3. Hoćeš li ti uništiti moj sud? hoćeš li mene osuditi da bi sebe opravdao?
4. Je li u tebe mišica kao u Boga? grmiš li glasom kao on?
5. Okiti se sada čašcu i veličanstvom, u slavu i krasotu obuci se.
6. Prospri jarost gnjeva svojega, i pogledaj sve ponosite, i obori ih.
7. Pogledaj sve ponosite, i ponizi ih, i potri bezbožnike na mjestu njihovu.
8. Zatrpaj ih sve u prah, i poveži im lice na skrivenu mjestu.
9. Tada ёu te i ja hvaliti da te čuva desnica tvoja.
10. A gle, slon, kojega sam stvorio s tobom, jede travu kao vo;
11. Gle, snaga mu je u bedrima njegovijem, i sila mu je u pupku trbuha njegova;
12. Diže rep svoj kao kedar, žile od jaja njegovih spletene su kao grane;
13. Kosti su mu kao cijevi mjedene, zglavci kao poluge gvozdene.
14. On je prvo između djela Božijih, tvorac njegov dao mu je mač.
15. Gore nose mu piću, i sve zvijerje poljsko igra se ondje.
16. U hladu liježe, u gustoj trsci i glibu.

17. Granata drveta zaklanjaju ga sjenom svojim, i opkoljavaju ga vrbe na potocima.
18. Gle, ustavlja rijeku da ne teče, uzda se da će ispititi Jordan gubicom svojom.
19. Hoće li ga ko uhvatiti na oči njegove? zamku mu provući kroz nos?
20. Hoćeš li uđicom izvući krokodila ili užem podvezati mu jezik?
21. Hoćeš li mu provući situ kroz nos? ili mu šiljkom provrtjeti čeljusti?
22. Hoće li te mnogo moliti, ili će ti laskati?
23. Hoće li učiniti vjeru s tobom da ga uzmeš da ti bude sluga dovijeka?
24. Hoćeš li se igrati s njim kao sa pticom, ili ćeš ga vezati djevojkama svojim?
25. Hoće li se njim častiti drugovi? razdijeliti ga među trgovce?
26. Hoćeš li mu napuniti kožu šiljcima i glavu ostvama?
27. Digni na nj ruku svoju; nećeš više pominjati boja.
28. Gle, zaludu je nadati mu se; kad ga samo ugleda čovjek, ne pada

Knjiga o Jovu - 41. glava

1. Nema slobodna koji bi ga probudio; a ko će stati preda me?
2. Ko mi je prije dao što, da mu vratim? što je god pod svijem nebom, moje je.
3. Neću mučati o udima njegovijem ni o sili ni o ljepoti stasa njegova.
4. Ko će mu uzgrnuti gornju odjeću? k čeljustima njegovijem ko će pristupiti?
5. Vrata od grla njegova ko će otvoriti? strah je oko zuba njegovih.
6. Krljušti su mu jaki štitovi spojeni tvrdo.
7. Blizu su jedna do druge da ni vjetar ne ulazi među njih.
8. Jedna je za drugu prionula, drže se i ne rastavljuju se.
9. Kad kiha kao da munja sijeva, a oči su mu kao trepavice u zore.
10. Iz usta mu izlaze lučevi, i iskre ognjene skaču.
11. Iz nozdrva mu izlazi dim kao iz vreloga lonca ili kotla.
12. Dah njegov raspaljuje ugljevlje i plamen mu izlazi iz usta.
13. U vratu mu стоји sila, i pred njim ide strah.
14. Udi mesa njegova spojeni su, jednostavno je na njemu, ne razmiče se.
15. Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo kao donji žrvanj.
16. Kad se digne, dršću junaci, i od straha očišćaju se od grijeha svojih.
17. Da ga udari mač, ne može se održati, ni kopljje ni strijela ni oklop.
18. Njemu je gvožđe kao pljeva, a mqed kao trulo drvo.
19. Neće ga potjerati strijela, kamenje iz praće njemu je kao slamka;
20. Kao slama su mu ubojne sprave, i smije se bačenom kopljju.
21. Pod njim su oštiri crepovi, stere sebi oštре stvari u glibu.
22. čini, te vri dubina kao lonac, i more se muti kao u stupi.
23. Za sobom ostavlja svijetlu stazu, rekao bi da je bezdana osijedjela.
24. Ništa nema na zemlji da bi se isporedilo s njim, da bi stvoreno bilo da se ničega ne boji.
25. Što je god visoko prezire, car je nad svijem zvijerjem.

Knjiga o Jovu - 42. glava

1. Tada Jov odgovori Gospodu i reče:

2. Znam da sve možeš, i da se ne može smesti što naumiš.
3. Ko je to što zamračuje savjet nerazumno? Zato kažem da nijesam razumijevao; čudesno je to za me, te ne mogu znati.
4. Slušaj kad uzgovorim, i kad zapitam, kaži mi.
5. Ušima slušah o tebi, a sada te oko moje vidi.
6. Zato poričem, i kajem se u prahu i pepelu.
7. A kad Gospod izgovori one riječi Jovu, reče Gospod Elifasu Temancu: raspalio se gnjev moj na tebe i na dva prijatelja tvoja što ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov
8. Zato sada uzmite sedam telaca i sedam ovnova, i idite k sluzi mojemu Jovu i prinesite žrtve paljenice za se, i sluga moj Jov neka se pomoli za vas, jer će doista pogledati na nj da ne učinim s vama po vašoj ludosti, jer ne govoriste o meni pravo kao sluga
9. I tako otide Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namačanin, i učiniše kako im zapovjedi Gospod. I pogleda Gospod na Jova.
10. I Gospod povrati što bješe uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što bješe imao.
11. I dodoše k njemu sva braća njegova i sve sestre njegove i svi pređašnji znanci njegovi, i jedoše s njim u njegovoj kući i žaleći ga tješiše ga za sve zlo što bješe Gospod pustio na nj, i dadoše mu svaki po novac i po grivnu zlatnu.
12. I Gospod blagoslovi pošljedak Jovov više nego početak, te imaše četrnaest tisuća ovaca i šest tisuća kamila i tisuću jarmova volova i tisuću magarica.
13. I imaše sedam sinova i tri kćeri.
14. I prvoj nadje ime Jemima, a drugoj Kesija a trećoj Keren-apuha.
15. I ne nahodaše se u svoj zemlji tako lijepijeh djevojaka kao kćeri Jovove, i otac im dade našljedstvo među braćom njihovom.
16. I poslije poživje Jov sto i četrdeset godina, i vidje sinove i unuke do četvrтoga koljena.
17. I umrije Jov star i sit života.